

Govor članice Stalne delegacije Parlamentarne skupštine BiH u Parlamentarnoj skupštini Vijeća Evrope Milice Marković na redovnom zasjedanju PS Vijeća Evrope u okviru teme "Funkcioniranje demokratskih institucija u Bosni i Hercegovini"

Strazbur, 26. januar 2010.

"Poštovani predsjedniče, drage kolege,

Dozvolite mi da izrazim svoja zapažanja u vezi sa izvještajem o poštovanju obaveza i angažmana BiH koje su pripremili gospoda Mevlut Cavusoglu i Kimmo Sasi. Ovo je četvrti izvještaj otkako je BiH postala zemlja pod monitorngom Vijeća Evrope. U izvještaju koji je danas predmet naše rasprave možemo posmatrati tri glavne stvari:

1. Evidentno je, prema izvjestiocima da i nakon černaest godina od potpisivanja Dejtonskog mirovnog sporazuma nema napretka u ispunjavanju obaveza i angažmana Bosne i Hercegovine. Za taj problem koizvjestioci su trebali da nađu krivce.
2. Glavni problem sada u BiH je problem u vezi sa reformom Ustava
3. Prema problemima u Bosni i Hercegovini dati su predlozi za mjere novih rješenja.

Krenimo redom:

1. Na više mjesta u izvještaju kao i u predlogu rezolucije za sve probleme, a naročito za neuspjeh reformi u BiH izvjestioci okrivljuju samo Republiku Srpsku i to nije slučaj samo u ovom izvještaju. To je bio slučaj i u prethodnim izvještajima. Po mom mišljenju izvjestioci nisu tretirali probleme na objektivnan način, nego na način „gurnuti probleme pod tepih“. Kako? Tako što nisu uzeli u obzir sve tri strane koje figuriraju u BiH: Republika Srpska, Federacija BiH i Kancelarija visokog predstavnika koji čine političku scenu u BiH. U izvještaju Repulika Srpska je kriva za situaciju u državi, Federacija je amnestirana, a visoki predstavnik je glorifikovan i podržan. Gdje je tu objektivna odgovornost i nepristrasnost? Ono što je savršeno jasno jeste da je kranje vrijeme da BiH počne da hoda samostalno, bez protektorata i da postane samostalna i suvrena

država. Nijedna država koja je pristupila Evropskoj uniji nije to uradila pod vrhovnom vlašću visokog predstavnika. Dakle, BiH je potrebno da se kancelarija visokog predstavnika transformiše u kancelariju specijalnog predstavnika EU. To je model, po mom mišljenju, demokratskog progresa u BiH. Sve ostalo je gubljenje vremena.

2. Ustavna reforma: Ovu reformu izvjestioci smatraju glavnom za izlazak BiH iz ćorsokaka u kome se našla. Ja se slažem sa tim, ali ko je taj ko treba da završi ustavnu reformu i sve ostale reforme? Odgovor je jasan: domaći političari na političkoj sceni BiH. Dakle, BiH može napredovati samo uz angažman domaćih političara i zato kada je riječ o ustavnoj reformi u ovom trenutku smatram da je moguće samo povećati broj poslanika sa 42 na 87 u Parlamentarnoj skupštini kao prva reforma Ustava i druga da se u Ustav uvrste norme Evropske konvencije o ljudskim pravima a koje se odnose na učešće u političkom procesu. To je sve što je moguće u ovom trenutku u vezi sa Ustavom prije izbora predviđenih za oktobar 2010.
3. Na kraju htjela bih reći da predlog izvjestilaca da se drži nova debata ili nova konferencija, u pravom smislu riječi Dejton 2 na kojoj bi se tražila nova rješenja za BiH je potpuno nepotreban. BiH je potreban angažman i odgovornost domaćih političara. Demontiranje Dejtonskog mirovnog sporazuma nikada neće biti prihvaćeno u jednom dijelu Bosne i Hercegovine. A rješenje koje nikad neće moći biti implementirano predstavlja gubljenje vremena. Butmirski proces je pravi primjer za to. Nova rješenja koja će biti donesena uprkos volji bilo koga u BiH će otvoriti novu krizu u BiH sa ogromnim posljedicama. To bi bila moja zapažanja u vezi sa izvještajem. Moje primjedbe na rezoluciju ću izraziti amandmanima koje sam dostavila i za koje očekujem da ćemo se izjasniti". (kraj)